

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/370/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6217200970
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6217200970.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Amy Odalošovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v spore žalobcu P. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, XXX XX Q. O., proti žalovanej Y. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, XXX XX Q. Krtíš, o vrátenie daru, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš, č. k. 3C/4/2017-69 zo dňa 17. 07. 2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žalovanej náhradu trov odvolacieho nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť vydať mu (vrátiť mu) nehnuteľnosti špecifikované v petite žaloby, zamietol. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) tak, že žalovanej proti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca odôvodnil žalobu tým, že darovacou zmluvou daroval žalovanej, s ktorou dlhodobo žili spolu ako druh a družka nehnuteľnosti, ktorých vrátenia sa podanou žalobou domáha, pretože v ich spolžití nastali v letných mesiacoch roku 2016 vážne problémy z toho dôvodu, že žalovaná nadviazala známosť s výrazne mladším mužom, ktorý nemá dobrú povesť a toto spôsobuje jeho obavu o výchovu ich spoločných detí. Správanie žalovanej k jeho osobe sa zmenilo, žalovaná ho dňa 02. 10. 2016 vyhodila z bytu, kde má trvalý pobyt, hoci vedela že nemá kde bývať. Napriek jeho žiadostiam, mu žalovaná neumožnila obývať v byte aspoň jednu izbu. Toto správanie žalovanej je v rozpore s dobrými mravmi, pričom cieľom žalovanej je zničiť ho. Tiež mu oznámila, že pošta, ktorá mu príde do poštovej schránky, mu nebude odovzdaná. Ďalej uviedol, že žalovanej dňa 28.09.2016 zaslal výzvu na vrátenie daru, na ktorú reagovala tak, že s vrátením daru nesúhlasí.

1.2 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že na preukázanie svojich tvrdení označil žalobca v žalobe nasledovné dôkazy: Darovaciu zmluvu na prevod nehnuteľností uzatvorenú v zmysle § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka z 24. 05. 2011, Výzvu na vrátenie daru z 28. 09. 2016, Doručenkou o doručení výzvy z 03. 10. 2016, Odpoveď na výzvu na vrátenie daru z 28. 09. 2016, čiastočný výpis z listu vlastníctva č. XXXX a č. XXXX, Zápisnicu o výsluchu svedka C.: E.-XXX/VK-VK/XXXX, ktoré dôkazy súdu aj predložil.

1.3 Okresný súd okrem navrhnutých dôkazov vykonal dokazovanie aj výsluchom účastníkov konania a oboznámením sa s vyžiadaným spisom OO PZ Veľký Krtíš C.: E.-XXX/VK-VK/XXXX a Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 2C/166/2016, vedenom o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Vykonaným dokazovaním zistil a mal za preukázané, že „Darovacou zmluvou na prevod nehnuteľností uzatvorenou v zmysle § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka“ dňa 24. 05. 2011 daroval žalobca žalovanej nehnuteľnosti vedené Okresným úradom Veľký Krtíš, katastrálny odbor pre katastrálne územie Veľký Krtíš, obec Veľký Krtíš, okres Veľký Krtíš na LV č. XXXX a LV č. XXXX, a to byt č. 15 nachádzajúci sa na 3. poschodí bytového domu, súp. č. XXX postaveného na parc. C-KN č. XXXX/X, vchod XX v celosti, podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu vo veľkosti XX/XXXX-in ako i podiel na pozemku parc. C-KN č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX mX vo veľkosti XX/XXX-in, ďalej byt č. 16 nachádzajúci sa na 3. poschodí bytového domu. súp. č. XXX postaveného na parc. C-KN č. XXXX/X, vchod XX v celosti, podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu vo veľkosti XX/XXXX-in na LV č. XXXX, podiel na pozemku parc. I. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX mX vo veľkosti XX/XXX-in. Z pripojeného spisu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 2C/166/2016 okresný súd zistil, že uznesením o nariadení neodkladného opatrenia z 13. decembra 2016 č. k. 2C/166/2016-32, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14. 01. 2017, okresný súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanej povinnosť zdržať sa nakladania s predmetnými nehnuteľnosťami, zapísanými Okresným úradom Veľký Krtíš, katastrálny odbor pre katastrálne územie Veľký Krtíš, obec Veľký Krtíš, okres Veľký Krtíš na LV č. XXXX a LV č. XXXX, ktoré boli predmetom darovacej zmluvy. Z pripojeného spisu OO PZ Veľký Krtíš C.: E.-XXX/VK-VK/XXXX okresný súd zistil, že Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Obvodného oddelenia PZ Veľký Krtíš z 01. 01. 2017 ČVS: E.-XXX/VK-VK/XXXX bola vec podozrenia z prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, ktorého skutku sa mal dopustiť žalobca, odmietnutá, nakoľko nebol daný dôvod na začatie trestného stíhania ani na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Z Výzvy na vrátenie daru z 28. 09. 2016 okresný súd zistil, že žalobca vyzval žalovanú na vrátenie daru v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Z doručienky o doručení výzvy vyplýva, že predmetná výzva bola žalovanej doručená dňa 03. 10. 2016. Z odpovede žalovanej na výzvu na vrátenie daru zo dňa 28. 09. 2016 vyplýva, že žalovaná ako obdarovaná nesúhlasila s vrátením daru, pretože podľa jej názoru neboli na to splnené podmienky.

1.4 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na ustanovenie § 630 Občianskeho zákonníka a uviedol, že pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaného ustanovenia zákona. Zdôraznil, že právo darcu domáhať sa vrátenia daru vzniká len v prípade, ak obdarovaný hrubo porušuje dobré mravy a to takýmto správaním sa voči darcovi alebo členom jeho rodiny. Zákon tým má na mysli najmä fyzické napádanie darcu, jeho hrubé urážky, neposkytnutie potrebnej pomoci darcovi a podobne. Predpokladom úspešnej požiadavky na vrátenie daru je teda len také správanie sa obdarovaného, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov, teda pravidiel morálneho charakteru všeobecne platných, ktorými sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Pri posudzovaní konkrétneho správania sa obdarovaného treba vychádzať z toho, či ide o porušenie dosahujúce značnú intenzitu, alebo či ide o porušenie sústavné, ktoré svojím trvaním, priebehom, váhou a pôsobením nadobudlo povahu hrubého porušenia. Toto negatívne správanie sa musí prejavovať objektívne, nepostačuje iba subjektívny pocit a úsudok darcu. Zároveň treba vychádzať z princípu vzájomnosti, to znamená, že treba vziať do úvahy a hodnotiť aj správanie darcu v tom zmysle, či sa nespráva k obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a či práve jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania sa obdarovaného voči nemu alebo členom jeho rodiny. Účelom ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka je umožniť vyvedenie zodpovednosti za porušenie morálnych pravidiel správania sa ako súhrnu určitých etických a kultúrnych noriem spoločnosti, ktoré sú uznávané všeobecne.

1.5 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v konaní nebolo preukázané, že by žalovaná neposkytla žalobcovi potrebnú pomoc, pretože sám žalobca pri svojom výsluchu uviedol, že od žalovanej nič nechce a už nikdy sa s ňou nechce ani rozprávať. Okrem toho súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na to, že podľa tvrdenia žalobcu bezprostrednou príčinou podania žaloby o vrátenie daru bola tá skutočnosť, že žalovaná nadviazala známosť s iným mužom a vyhodila žalobcu z bytu, čo vyplýva aj z Výzvy na vrátenie daru z 28. 09. 2016, ktorú žalobca doručil žalovanej. Taktiež podľa súdu prvej inštancie nemožno mať za to, že žalovaná hrubo porušuje dobré

mravy, keď neumožňuje žalobcovi vstup do bytu vo Veľkom Krtíši na ul. Nemocničná 22, nakoľko je to byt v jej výlučnom vlastníctve, pričom v dôsledku prerušenia spolužitia so žalobcom, ako jeho bývalá družka nemá povinnosť strpieť užívanie svojej nehnuteľnosti druhým, už bývalým partnerom. V uvedenej súvislosti okresný súd uviedol, že žalovaná ako vlastníčka darovaných nehnuteľností môže s nimi voľne nakladať, nakoľko právne vzťahy založené prevodom vlastníctva darovacou zmluvou zakladajú takýto právny stav, ktorý požíva právnu ochranu. Pokiaľ žalobca navrhol vypočuť ako svedka Attilu Nagya, ktorý mal potvrdiť to, že žalovaná chodila s priateľom k nemu do reštaurácie, kde sa mali bozkávať pri jednom stole a ich spoločný syn (žalobcu a žalobkyne) mal sedieť pri druhom stole, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že tento návrh žalobcu na vykonanie dokazovania zamietol, pretože výsluch tohto svedka považoval za neopodstatnený, a to aj s prihliadnutím k tomu, že žalobca neuviedol ani časový údaj, kedy malo k tomuto stretnutiu dôjsť. Iné relevantné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca neoznačil a ani súdu nepredložil, preto mal súd prvej inštancie za to, že žalobca neunesol bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno na potvrdenie skutočností uvádzaných v žalobe, hoci v sporovom konaní má žalobca jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že správanie sa žalovanej voči žalobcovi bolo podmienené správaním sa žalobcu voči nej, pričom žalobca svoje agresívne správanie voči žalovanej a deťom ničím nepoprel. Okresný súd poukázal tiež na to, že skutočnosť, že strany sporu spolu nekomunikujú, nestretávajú sa, nie je v súdnej veci rozhodujúca a je to len dôsledok ich narušených vzťahov po partnerskom rozchode, ktorú skutočnosť môže síce žalobca vnímať negatívne, nejedná sa však o hrubé porušovanie dobrých mravov v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka. Na základe uvedených skutočností okresný súd žalobu zamietol.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalovaný odvolal a v odvolaní uviedol, že mu bol doručený rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3C/4/2017 zo dňa 17. 07. 2018, ktorým okresný súd jeho žalobu o vrátenie daru v celom rozsahu zamietol a žalovanej priznal náhradu trov konania v plnej výške. Zdôraznil, že proti uvedenému rozsudku podáva odvolanie, pretože ho považuje za nezákonný a vychádzajúci z nesprávneho právneho posúdenia veci. Okresnému súdu vytkol, že nevykonal žiadne dokazovanie, okrem oboznámenia sa s formou nadobudnutia predmetných nehnuteľností žalovanou a výsluchu účastníkov. Nebral do úvahy skutočnosť, o ktorú predovšetkým opieral žalobu a to fakt, že ho žalovaná nečakane z bytu vyhodila a prakticky urobila z neho bezdomovca. Uvedeným konaním podstatne znížila kvalitu jeho života, pričom urobila kroky nasmerované proti jeho osobe, napr. podaním trestného oznámenia, ktoré bolo účelové a neopodstatnené. V súvislosti s argumentáciou súdu prvej inštancie žalobca v odvolaní uviedol, že je pravda, že žalovaná môže s bytom voľne nakladať a disponovať s ním, avšak tým, že ho z neho vyhodila, porušila dobré mravy a to až natoľko, že to zakladá nárok na vrátenie daru, keďže k jeho osobe sa zachovala absolútne necitlivo a nebrala do úvahy skutočnosť, že tým podstatne sťažila jeho existenciu. Za konanie v rozpore s dobrými mravmi označil žalobca v odvolaní tiež správanie žalovanej, a to konkrétne nadviazanie vzťahu s podstatne mladším partnerom, ktorého vodila do bytu počas jeho neprítomnosti a prítomnosti ich spoločných detí. Okresnému súdu vytkol, že nevyhovelo žiadnemu z jeho dôkazných návrhov, pričom sa uspokojil s výsluchom a teda tvrdeniami žalovanej. Na základe takéhoto dokazovania dospel súd prvej inštancie podľa žalobcu k nesprávnej závere a rozhodol v jeho neprospech. Z uvedených dôvodov žalobca v odvolaní navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na doplnenie dokazovania, alebo aby odvolaním napadnutý rozsudok v celom rozsahu zmenil tak, že žalobu uzná ako dôvodnú a rozhodne, že žalovaná je povinná vrátiť žalobcovi dar, tak ako sa žalobca tohto domáha podanou žalobou.

3. K obsahu odvolania žalobcu sa žalovaná písomne vyjadrila a vo vyjadrení uviedla, že darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo k členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy (§ 630 Občianskeho zákonníka). Podmienkou úspešného uplatnenia práva na vrátenie daru je jednostranný právny úkon darcu na vrátenie daru a kvalifikované správanie sa obdarovaného. Domáhanie sa vrátenia daru je jednostranným právnym úkonom darcu, ktorý smeruje k tomu, aby obdarovaný dar vrátil. Pod hrubým porušením dobrých mravov má zákon na mysli porušenie dobrých mravov značnej intenzity alebo ich sústavné porušovanie. Darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa voči nemu a členom jeho rodiny tak, že hrubým spôsobom porušuje dobré mravy. Pojem dobré mravy (boni mores) je potrebné vykladať v nadväznosti na znenie § 3 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka. Právo darcu domáhať sa vrátenia daru nevzniká pri prostej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi, ani pri menej významnom porušení dobrých mravov zo strany obdarovaného. Hrubým porušením dobrých mravov obdarovaným nemusí byť naplnená skutková

podstata trestného činu, či priestupku. Podľa judikatúry však musí ísť o porušenie dobrých mravov značnej intenzity alebo o ich sústavné porušovanie, napr. vo forme fyzického napádania, hrubých urážok, neposkytnutia potrebnej pomoci, atď. Pokiaľ ide o okruh osôb, voči ktorým sa obdarovaný dopustil hrubej nevďačnosti (neslušnosti) judikatúra pripúšťa širší výklad a rozširuje okruh dotknutých aj na osoby uvedené v § 116 Občianskeho zákonníka. Zdôraznila, že sa voči žalobcovi nedopustila hrubého porušenia dobrých mravov, žalobcom tvrdené vyhodenie z bytu nezakladá dôvod na vrátenie daru, nakoľko k tomuto kroku došlo na základe skutočností, ktoré uviedla aj pred súdom prvej inštancie. Navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

4. Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ustanovením § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP (a contráριο) a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 378 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok žalobcu, ktorý v odvolaní súdu prvej inštancie v podstate vytkol, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že nevykonal ním navrhnutý dôkaz - výsluch svedka Atillu Nagya, ktorý sa mal vyjadriť ku skutočnostiam hrubého porušenia dobrých mravov žalovanou, ktoré spočívalo v tom, že navštívila so svojím mladším priateľom jeho reštauráciu, kde sa za prítomnosti ich spoločného syna s ním bozkávala.

6. Podľa ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka, darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo k členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

7. Občiansky zákonník upravuje dva osobitné spôsoby zániku vzťahu z darovacej zmluvy. Ide o jednostranný prejav vôle obdarovaného vrátiť predmet daru pre vady, na ktoré ho darcami neupozornil (§ 629) a o jednostranný právny úkon darcu, ktorým sa darca domáha vrátenia daru (§ 630). Darcovi vzniká právo domáhať sa vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo k členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy. Prejav vôle, ktorým darca požaduje vrátiť predmet daru za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 630 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> možno urobiť v akejkoľvek forme. To platí aj v prípade, že predmetom daru je nehnuteľnosť. Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu je veľký nevďak zo strany obdarovaného, prejavujúci sa v takom jeho správaní, ktoré možno kvalifikovať, ako hrubé porušenie dobrých mravov. Ide o porušenie značnej intenzity, alebo o porušovanie sústavné, ktoré však v dôsledku svojho trvania, priebehu a pôsobenia na darcu alebo členov jeho rodiny nadobudne povahu hrubého porušenia dobrých mravov. Týmto kvalifikovaným porušením dobrých mravov je napr. fyzické násilie, hrubé urážky, neposkytnutie potrebnej pomoci. K uvedenému správaniu obdarovaného môže dôjsť v akomkoľvek časovom odstupe od uzavretia darovacej zmluvy. Právo darcu na vrátenie daru sa premlčuje ako každé iné majetkové právo. Premlčacia doba je trojročná a začne plynúť odo dňa, keď darca mohol uplatniť svoje právo po prvý raz, t. j. odo dňa, keď obdarovaný svojím správaním naplnil skutkovú podstatu ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka.

8. Po prejednaní odvolania z hľadiska odvolacích námietok žalobcu odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o odvoláciu námietku žalobcu, podľa ktorej súd prvej inštancie nevykonal ním navrhnuté dôkazy, tak z obsahu zápisnice o pojednávaní, konanom na okresnom súde dňa 17. 07. 2017 vyplýva, že na výzvu súdu, aby žalobca označil návrhy na doplnenie dokazovania žalobca uviedol, že navrhuje vypočuť Attilu A., ktorý môže potvrdiť to, že žalovaná chodila s priateľom k nemu do reštaurácie, že syn sedel pri jednom stole a oni sa bozkávali pri druhom stole, taktiež navrhol vypočuť dcéru, ktorá by mala potvrdiť, že keď odišiel z bytu, tak chodil k nim priateľ žalovanej. Zároveň však uviedol, že dcéra nevie potvrdiť to, že by sa voči nemu žalovaná správala nevhodne, alebo že by porušovala dobré mravy, čím vykonanie uvedeného dôkazu sám spochybnil.

9. Súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 185 ods. 1 CSP vysvetlil prečo nevykonal dôkaz výsluchom žalobcom navrhnutého svedka Y. A., keď mal za to, že výsluch svedka Y. A. je nevhodný, nadbytočný a neopodstatnený, a to okrem iného aj s poukazom na to, že žalobca neuviedol ani len časový údaj, kedy malo k popísanému stretnutiu

žalovanej s jej partnerom v reštaurácii Y. A. dôjsť. Iné relevantné návrhy na doplnenie dokazovania žalobca neuviedol, preto mal súd prvej inštancie za to, že vo vzťahu k tvrdeniu o hrubom porušení dobrých mravov zo strany žalovanej, žalobca neunesol dôkazné bremeno, preto žalobu ako nedôvodnú správne zamietol.

10. Po preskúmaní správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne a že sa stotožňuje s jeho odôvodnením. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 CSP) odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, keď na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenie § 630 Občianskeho zákonníka. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že základným predpokladom úspešného domáhania sa vrátenia daru je v zmysle ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka preukázanie hrubého porušenia dobrých mravov zo strany obdarovaného. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že povinnosťou tvrdenia, že k hrubému porušeniu dobrých mravov na strane obdarovaného došlo je zaťažovaný žalobca. Povinnosť tvrdenia možno považovať za základný pilier sporového konania. Z obsahu tvrdených skutočností žalobca totiž vyvodzuje svoj nárok, ktorý mu má byť súdom priznaný. Tvrdením skutočností žalobca určuje predmet dokazovania, ktorého pravdivosť (tvrdenia) súd z dôkazov označených žalobcom zisťuje. Žalovaný tvrdením skutočností určuje obsah a medze svojej procesnej obrany. V danom prípade žalobca za hrubé porušenie dobrých mravov označil to, že ho žalovaná vyhodila z bytu, že nadviazala známosť s iným podstatne mladším partnerom a že mu odmietla poskytnúť pomoc. Ku všetkým týmto žalobcom tvrdeným atribútom hrubého porušenia dobrých mravov zo strany žalovanej okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku zaujal stanovisko a vysporiadal sa s ním tak, že dospel k záveru, že hrubé porušenie dobrých mravov žalovanou voči žalobcovi nebolo v konaní preukázané. Dokazovanie, ktoré navrhoval vykonať žalobca výsluchom svedka Atilu A. považoval súd prvej inštancie správne za nadbytočné, pretože to, že žalovaná má v súčasnosti iného partnera nepoprela, a teda nebolo potrebné dokazovať uvedenú skutočnosť výsluchom svedka.

11. Okrem uvedeného v súvislosti so záverom súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že právo darcu na vrátenie daru nezakladá každé „negatívne správanie sa“ obdarovaného voči darcovi. Toto právo nevzniká pri prostej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi, ani pri menej významnom porušení dobrých mravov obdarovaným (R 31/1999). Predpokladom vrátenia daru je len také negatívne správanie sa obdarovaného, ktoré vzhľadom na všetky významné skutočnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. O také správanie ide spravidla v prípade porušenia dobrých mravov spôsobom vyznačujúcim sa značnou intenzitou alebo sústavnosťou (opakovanosťou), pričom jeho vonkajším prejavom môže byť fyzické násilie, hrubé urážky, neposkytnutie potrebnej pomoci, hrubý nezáujem a podobne. Pri posudzovaní správania obdarovaného treba vziať do úvahy a hodnotiť i správanie sa samotného darcu v tom zmysle, či práve jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania sa obdarovaného voči nemu (princíp vzájomnosti). Uplatnenie princípu vzájomnosti znamená, že pri skúmaní určitého správania obdarovaného z hľadiska, či vykazuje znaky hrubého porušenia dobrých mravov, sa vezme na zreteľ tiež správanie darcu za účelom posúdenia, či on sám sa nespráva alebo nesprával voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a či práve jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania obdarovaného voči nemu alebo členom jeho rodiny. V kladnom prípade sa darca nemôže úspešne domáhať vrátenia daru, lebo následnú (darcom vyvolanú) reakciu obdarovaného (i keby bola nevhodná) by nebolo možné kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov (rozsudok NS SR sp. zn. 3 Cdo 218/2010). V uvedenej súvislosti poukazuje odvolací súd na skutkové závery súdu prvej inštancie uvedené v odseku 9 odôvodnenia jeho rozhodnutia (ktoré žalobca žiadnym spôsobom v odvolaní nespochybnil) a to, že: Narušenie vzájomných vzťahov strán sporu vzniklo z dôvodu, že žalobca zanedbával žalovanú ako partnerku, nevenoval dostatočnú pozornosť deťom, neplnil si k nim vyživovaciu povinnosť, uprednostnil kamarátov a svoje záľuby, v dôsledku čoho žalovaná nadviazala známosť s iným mužom. Z dokazovania vyplynulo, že toto narušenie vzťahov žalobcu so žalovanou vyústilo do prerušenia spolužitia strán sporu s tým, že žalovaná dňa 02. 10. 2016 vyzvala žalobcu, aby opustil spoločnú domácnosť, čo žalobca nazval, že ho vyhodila z bytu a neumožnila mu ďalej v jej byte žiť, (kde žalobca netvrdil a ani nepreukázal, že by mal zriadené právo vecného bremena, spočívajúce v doživotnom užívaní bytu). Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že pod neposkytnutím pomoci darcovi treba predovšetkým chápať neposkytnutie pomoci darcovi v starobe a chorobe, čo nie je tento prípad.

12. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, pretože jej preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).